

ارائه شده توسط :

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتربر

خانواده درمانی ساختاری

خانواده درمانی ساختاری توسط سالوادور مینوچین و همکاران در دهه 1960 به عنوان بخشی از علاقه فزاینده به شیوه های نظام مند مفهوم سازی استرس انسان و معماهای رابطه مندی، و درمان به ازای سیستم ها و روابط طبیعی منجر به افزایش استرس مطرح گردید. خانواده درمانی ساختاری با مدل بارز کارکرد خانواده مورد تایید واقع شده و به طور پایدار در خدمات کودک و خانواده مطرح شده و به کار رفته است. حجم زیادی از شواهد تجربی کارایی خانواده درمانی ساختاری را نشان میدهد. این رویکرد به طور گسترده در دهه 1980 مورد انتقاد نویسنده‌گان فمینیست و در دهه 1990 مورد انتقاد افراد علاقه مند به مفاهیم موقعیت ساختارگرایی اجتماعی، واقع گردید. خانواده درمانی ساختاری در پاسخ به چالش های درون و خارج از حیطه نظام مند تکامل می یابد و به عنوان بخشی از فعالیت جامع و رویکردهای چندنظامی است که متخصصین از نیاز به بازخورد منظم خود اعضاء خانواده آگاه اند.

کلید واژه: خانواده درمانی ساختاری

مقدمه

خانواده درمانی ساختاری حجمی از نظریه و تکنیک های راهبردی افراد در محیط اجتماعی و روابط می باشد. این مسئله در زمینه فعالیت درمانی با خانواده ها و افراد جوان مطرح گردید. ان بر اساس نظریه نظام های خانواده پیش بینی می گردد و دارای نقاط قوت و ضعف مربوط به نظریه نظام کلی در حیطه رفتار اجتماعی است. این مقاله به تفسیر خانواده درمانی ساختاری و نظریه خانواده، روش ها و ایده های آن می پردازد. به نظر من، ایده اصلی ابتکار آمیز خانواده درمانی ساختاری درون تغییر الگوی درمان های رابطه ای نهفته است و بی قراری را می توان نه تنها در زمینه روابط بلکه پتانسیل روابط منجر به اضطراب درک نمود. هیجان و چالش

خانواده درمانی ساختاری تاکید بر تعامل اعضای خانواده و در تعریف جامع ارتباطات و نحوه ابراز آن دارد. خانواده درمانی ساختاری رویکردی است که به طور عمدۀ در نوشته ها و آثار سال‌واردۀ مینوکین مطرح گردید، هر چند متفکرین تاثیرگذار دیگر همچون جی هالی، برالیو مونتالو، لین هافمن، مارین والترز، چارلز فیشرمن، و جرج سیون نظراتی مطرح نمودند. بسیاری از مفاهیم همانند قوانین خانواده، نقش ها، ائتلاف ها، مثلث تعارض، مرزها و سیستم های فرعی، بازخورد، ساماندهی، پایداری و تغییر شبیه هم اند. به هر حال تفکر و فعالیت متخصص خانواده درمانی ساختاری احتمالاً با شکل گیری مشکلات اعضا خانواده به لحاظ ساختار خانواده و سازمان پویا و ترجیح کار توصیف می گردد. طبق تجربه من در بریتانیا، متخصصین خانواده درمانی کمی پایبند جدی به یک نوع مكتب تفکر اند، بلکه متکی بر رویکرد عملی انسجام یافته به مفهوم سازی و فعالیت اعضا خانواده اند. این نوع درمان ممکن است بخشی از بسته جامع درمانی باشد.

مدل تغییر

واژه ساختار اشاره به ویژگی های سازمانی خانواده در هر نقطه زمانی، نظام فرعی خانواده، و قوانین آشکار و نهان دارد که بر انتخاب های بین فردی و رفتارها در خانواده تاثیر می گذارد. لذا هدف درمان تغییر الگوهای ساختاری است به ویژه جایی که حالات ارتباط مفید نیست و رفتارها نادیده انگارانه یا سواستفاده گرانه هستند. وقتی ساختار گروه رابطه ای تغییر می کند، موقعیت اعضا در گروه تغییر می یابد. تجربه هر فرد تغییر می کند که پتانسیل کاهش اضطراب علائمی در آن وجود دارد. خانواده درمانی ساختاری با فرایندهای بازخورد بین شرایط و افراد دخیل، ردیابی تغییرات در بازخورد شرایط در انتخاب ها و تصمیمات راجع به تغییرات بیشتر سر و کار دارد.

این مدل با صلاحیتی است که افراد را تشویق می کند به بررسی ویژگی های پاسخ گویی خود بپردازنند و از منابع درون فردی و بین فردی اعضا خانواده بهره بگیرند. خانواده درمانی ساختاری مسئله اصلی این مدل تغییر است یعنی تشویق اعضا خانواده برای حل مسئله و ایجاد پاسخ های متناوب برای یکدیگر که به اینمی رابطه

درمانی مربوط می شود. لذا درمان در سه سطح ارتقا می یابد: چالش رفتار علائمی، چالش ساختار خانواده، و چالش نظام عقاید خانواده. این نظریه بر اساس اصل عمل قبل درک و بالعکس می باشد که از تکنیک های ادراکی همانند چارچوب بندی مجدد استفاده می کند. اعضا خانواده تشویق می شوند فراتر از رفتارهای علائمی و شکایت های فعلی بیندیشند و شاهد رفتارها و انتخاب های خود در زمینه ساختارهای خانواده، فرایند و روابط بین گروه خانواده و دیگر نظام های اجتماعی باشند. کدل خانواده درمانی ساختاری تغییر دیگر مدل های تغییر را از رده خارج نمی سازد و مالجین ساختاری می توانند در امتداد دیگر رویکردهای درمانی کار کنند تا به عنوان بخشی از بسته مراقبتی هماهنگ تغییر یابند.

ویژگی های اصلی نظریه خانواده ساختاری

این نظریه بر اساس تجربه بالینی مینوچین و همکاران وی با خانواده ها در زمینه پریشان حالی می باشد. رشد این نظریه را می توان به نشیریات عمده آنها ربط داد: خانواده های منطقه فقیرنشین: که بر مسائل اقتدار والدین و رهبری در زنان آمریکایی سیاه پوست تاکید دارد که سرپرستی خانواده را به دوش می کشند و با مشکلات قانون مواجه اند. خانواده ها و خانواده درمانی: که ساختارهای اصلی از جمله جدایی و انزواگری را شرح می دهد، خانواده های دچار مشکلات روحی جسمی: که به بحث تعارض، اجتناب و حل فصل و سبک تعامل والدین - کودک می پردازد. تکنیک های خانواده درمانی، که به بحث فنون مختلف خانواده درمانی ساختاری می پردازد. الگوی روبه تغییر خانواده، که تفکر نظام خانواده را به رهبری کلی مطرح می کند و خانواده درمانی تسلط آمیز که به بازبینی برخی اصول اولیه و روش های رویکرد پرداخت.

ویژگی های اصلی این رویکرد را می توان طبق زیر خلاصه کرد:

- خانواده به عنوان نظام روان شناختی در نظر گرفته می شود که درون نظام های اجتماعی گستردگی قرار دارد و از طریق الگوهای تعاملی عمل می کند: این تعاملات الگوهای نهادینه مبنی بر نحوه، زمان و افراد جهت برقراری ارتباط می باشد.
- فعالیت های خانواده درون سیستم های فرعی مرزدار انجام می شوند.
- این سیستم های فرعی متشکل از افراد بر مبنای موقت یا دائم اند و عضا ممکن است بخشی از یک یا چند سیستم فرعی با نقش های مختلف باشند.
- سیستم های فرعی به طور سلسله مراتبی به نحوی ساماندهی می شوند که قدرت را درون و بین سیستم های فرعی تنظیم می کند. انسجام و تطبیق پذیری ویژگی های عمدۀ گروه خانواده اند که در آن تعادل بین پیوند هیجانی و رشد استقلال تغییر می کند همانطور که اعضا خانواده رشد می کنند و از گذر تحولات چرخه زندگی عبور می کنند.

مینوچین درباره ساختار خانواده به طور استعاری می نویسد که ابزاری برای توصیف تعامل خانواده می باشد. نوشته وی کمتر به نحوه تکامل سبک مذاکره و تعامل، فعالیت ها و انتظارات بین افراد مربوط می گردد. مرز سیستم های فرعی قوانینی اند که تعریف می کنند چه کسی شرکت می کند و نحوه این شرکت چگونه است. کارکرد مرزها محافظت از تمایز سیستم فرعی است. هر نظام فرعی خانواده دارای فعالیت های خاصی بوده و تقاضاهای ویژه ای درباره اعضا خود دارد و رشد مهارت های بین فردی حاصل در این سیستم های فرعی بر مبنای آزادی سیستم فرعی از اختلال دیگر سیستم های فرعی بیان می گردد.

طبق این رویکرد، کارکرد مناسب درون سیستم های فرعی به مفهوم مرزهای واضح است. شفافیت به عنوان عامل مهم تلقی می شود و برای نمونه حفظ مسئولیت مراقبت از کودک باید صراحتا در فرد مشاهده شود. نظام های فرعی خانواده ممکن است شامل موارد زیر باشند: والدین، پدر و مادر بزرگ، مرد/زن

که بر حسب سابقه، قدرت، سرگرمی، علاقه و غیره ساماندهی می شوند. روابط بین و درون نظام فرعی را می توان به عنوان تلفیق توصیف نمود. مفوم نظام فرعی زوج حالات مختلف ساختار خانواده دارد و نیاز بزرگسالان به محبت ورزی، روابط محترمانه ، تصمیم گیری مشترک بر ملا ساخته و عامل واسطه مهم بین گروه خانواده و جهان اطراف می باشد. نظام فرعی والدین یا اجرائی توام با اقتدار مراقبت و ایمنی کودکان می باشد. اگر بیش از یک فرد مسئول مراقبت از کودکان باشد، این رویکرد بر اهمیت کار تیمی و توانایی مذاکره منافع تعارض آمیز تاکید دارد. تطبیق پذیری به عنوان مسئله ضروری تلقی می شود که به خاطر تغییرات رو به رشد در کودکان، فشار انتظارات مربوط به سن از جانب نهادهای اجتماعی است. نظام فرعی کودک/والدین زمینه ای برای پیوند عاطفی، شناسایی جنسیت و مدل سازی بوده و کودکان می آموزند که میزانی از استقلال درون قدرت نابرابر روابط شکل بخشنده. نظام فرعی خواهر و برادر به عنوان گروه اجتماعی مهم در نوشه های مینوچین و همکاران مورد تاکید واقع گردید، مدت ها قبل از اینکه مورد توجه محققان واقع گردد. این مسئله به عنوان زمینه اجتماعی در نظر گرفته می شود که در آن کودکان می آموزند تا همکاری کنند، به رقابت بپردازند، تعارض را حل کنند، بر حسادت خود غلبه کنند و برای فعالیت های مرتبط هم نظیر و دوستی ها آماده شوند. طبق رویکرد ساختاری خانواده ها و اعضا خانواده در معرض فشارهای داخلی اند که برگرفته از تغییرات رشد در بین اعضا و نظام های فرعی و فشارهای داخلی ناشی از تقاضاهای تطبیق یابی با موسسات اجتماعی اند که بر اعضا خانواده تاثیر می گذارند. در این فرایند تغییر و تداوم فرایند های تطبیق یابی با موسسات جدید به طور ذاتی وجود دارد. نقطه قوت نظام خانواده به توانایی های اعضا خانواده مبنی بر تحریک الگوهای تعاملی جایگزین هنگام ساختاربندی مجدد شرایط داخلی و خارجی تقاضای خانواده می باشد. خانواده به نحوی با استرس تطبیق می یابد که ساختاربندی مجدد امکان پذیر باشد. اگر اعضا خانواده با جدیت با استرس برخورد کنند، برای نمونه راه حل های قدیمی را در پیش بگیرند تعامل غیرمفید پدید می آید. لذا مفهوم ساختار در فراهم سازی پارپوب تفکر درباره تعلق، وفادار، نزدیکی، طرد، قدرت، پرخاگشی، نفوذپذیری مرزها و ائتلاف ها موثر است. مینوچین

در اثر تسلط بر خانواده درمانی در سال 1996 به راهبرد اولیه کارکرد خانواده روی آوردنده که تغییر به زمینه های کارکرد درمانی زیر بود:

- شدت تعديل یافته مواجهات درمانی
- تعهد روان تر به الغبا مهارت های معالج
- کاربرد فزون یافته شخص معالج در درمان با تاکید بر بازخورد اعضا خانواده بر تاثیرات تعامل بر معالج با هدف ارائه اطلاعات بیشتر درباره تعامل با یکدیگر
- علاقه زیاد به نظارت، با هدف توسعه مهارت های نهفته معالج
- پذیرش سرعت و بی قراری وی در خوادن سرنخ های غیرکلامی
- تشخیص دیدگاه های نسبی با چارچوب ساختاری به عنوان ساماندهی نگرش معالج به جای واقعیات جهانی
- نقش معالج در دستیابی به شیوه های ارتباط اعضا خانواده به طوری که معالج درباره هنجارهای خانواده و تطبیق یابی خانواده صاحب نظر است و می تواند تصمیمات و راه های بهتری نشان دهد.

ازیابی درمان

طبق درمان ساختاری، معالج طی درمان موثر باید نظام جدیدی با گروه خانواده (خانواده به علاوه نظام معالج) تشکیل دهد. معالج در انجام این کار متکی بر تکنیک های تطبیق یابی و پیوستن می باشد. تطبیق یابی فرایند تنظیم معالج با اعضا خانواده می باشد که عبارت است از: الف- پشتیبانی برنامه ریزی شده از ساختار خانواده، پشتیبانی و کمک به ایجاد تغییرات در ساختارها ب: ردیابی دقیق محتوى و فرایند تعامل خانواده و پ- تطبیق یابی با سبک اعضا خانواده و دامنه تاثیر از طریق بازخورد. لذا معالج باید در موقع مواجه با کمک، پشتیبانی

لازم به عمل آورد. معالجین ساختاری به ارزیابی و بررسی ساختارهای خانواده می پردازند تا زمینه های قدرت و ارجاع پذیری را تشخیص دهند. ارزیابی شامل موارد زیر است: الف- اعضا خانواده الگوهای تعاملیو گزینه های موجود دارند ب- انعطاف پذیری و ظرفیت تغییر درون گروه خانواده ج- حساست اعضا خانواده به نیازها، رفتارها، طرز نگرش ها و غیره د- مسائل رشد، فعالیت ها و شرایط ه- معنا و اهمیت رابطه ای رفتارهای علائی و- زمینه زندگی خانواده با رجوع به منابع پشتیبانی اجتماعی و عوامل استرس. نقائص درون فرایند ارزیابی شامل موارد زیر است: الف- نادیده گیری فرایندهای رشد اعضا خانواده و نظام خانوادگی رو به تغییر. ب- نادیده برخی نظام های فرعی خانواده ج- محلق شدن و پشتیبانی صرفا از یک نظام فرعی خانواده. تغییر درمانی فرایند ظرفیت می باشد که مشارکت کم معالج منجر به حفظ وضعیت فعلی و مشارکت بالا منجر به ترس خاتمه درمان از جانب اعضا خانواده می گردد. تغییر از طریق رابط مورد اعتماد با معالج، برای شرح و تحکیم مرزهای فردی و نظام فرعی، کمک به مادر جهت دستیابی به اقتدار سابق خود، ایجاد شدت درمان با تأکید بر تفاوت ها، بررسی تعارضات، پشتیبانی، راهنمای آموزشی و آزمودن راه حل های جدید مطرح شده در بین جلسات به دست می آید. فیش و پرسی از روش دلفی برای بررسی تشابهات و تفاوت ها در نظریه و عمل خانواده درمانی ساختاری و خانواده درمانی راهبردی در آمریکا با کمک گروه خبره معالجین استفاده کردند. یافته های جالب شامل موارد زیر بود: الف- گروه ساختارهای مورد تایید مفروضات نظری مربوط به نظام فرعی، سلسله مراتب، مرزها و خانواده ها به عنوان سازمان ها ب- گروه های ساختار مورد تایید اهداف مختلف درمان که شامل ساماندهی مجدد ساختار خانواده می باشد پ- تمامی گروه از عنوان بندی و چارچوب بندی مجدد به عنوان تکنیک درمانی مشترک پشتیبانی نمودند، در حالی که معالجین ساختاری هر نوع تکنیک غیرمستقیم را تایید نکردند ت- تمامی گروه تغییر درمانی رخداده از طریق تغییر در رفتار اعضا خانواده و نگرش ها تایید کردند این مقاله به نگرش های فعالیت درمانی خانواده در اواسط دهه 1980 پرداخت.

چالش هایی برای خانواده درمانی ساختاری

شبیه اکثر مکاتب خانواده درمانی، درمان ساختاری در طی دهه 1980 با مفسرین فمینیستی و افراد مشغول مسائل نژاد و فرهنگ مورد انتقاد واقع گردید. انگیزه این انتقادات این بود که متخصصین خانواده درمانی به مسائل قدرت و تاثیر بین نسل ها توجه نمودند اما نتوانستند مسئله قدرت دون روابط نسلی یکسان از جمله روابط زوج را بررسی کنند. هر چند قدرت در هر جهت رابطه زوج به اضطراب گستردگی و مسائل کلی درون خانواده مربوط می گردد. انتقاد جنسیتی توام با داده های جمعیت شناختی بود که مردان نسبت به شریک جنسی خود خشونت زیادی نشان می دادند. این مسئله نادیده گرفته شده اخیرا بررسی شده است. گلدنر، وتر و کوپر به مسائل مسئولیت پذیری و ایمنی هنگام پرداختن به سو استفاده قدرت در روابط خانوادگی می پردازند و در بی یافتن روش هایی برای توجه به نظرات زنان هستند تا به اقتدار رسیده و نابرابری قدرت در روابط زوج از بین برود. چالش های خانواده درمانی ساختاری برگرفته از بخش های مختلف بوده اند. رویکرد ارزیابی نقش خانواده های گستردگی ، محله و دیگر موسسات اجتماعی را نادیده گرفته است. در بریتانیا سبک درمان ساختاری مستقیم و توام با دخالت طرفدار ندارد. اشتیاق راجع به معالج به عنوان رهبر و مدیر درمان منجر به تعديل و ارتقا سبک درمان ساختاری گردید. تحقیق هامپسون و بیورز بر اهمیت تناسب بین سبک هیجانی اعضا خانواده و معالج تاکید داشته است. تاثیر ساختارگرایی اجتماعی عمیق بوده است و تمرکز بر مسائل انعطاف پذیری معالج منجر به تحولات عمیق درباره تفکر ما مبنی بر هنجارهای فرهنگی می گردد. به هر حال تاکید مازاد بر ارزش احتمال و منحصر به فردی اغلب به انتقادات پست مردن مربوط می گردد و ریسک نابرابری و بی عدالتی ساختاری را می توان مشاهده نمود. بسیاری از متخصصین خانواده درمانی علاقه مند به فعالیت های ترکیبی در حیطه خانواده درمانی و بین حیطه های روان درمانی عمدۀ هستند. لذا تاکید ساختاری، توصیف تسکین علائم، توانایی شرح و پیش بینی رفتار علائمی را محدود نموده و منجر می گردد که معالج در بی مدل های دیگر برای پرداختن به این مسائل باشد. در صورت عدم وجود تلاش های بارز نظریه ترکیبی در سطح مفهومی، این انتقاد به عنوان مشکل باقی می ماند. به نظر می رسد معالجین بیشتر به نگرش های چند بعدی رفتار اعضا خانواده، کارکرد کلی توجه دارند. چالش هب استفاده از نظریه به شیوه تشریحی مربوط می گردد. چالش های دیگر به

دیدگاه ساختاری حفظ مسئله و کارکرد رفتار علائمی مربوط می گردد. لذا در اینجا تایید نشده است که رفتار علائمی ممکن است اهمیت کارکردی درون گروه خانواده داشته باشد. تاکید بر صلاحیت و نقاط قوت درون خانواده این انتقاد را ملایم می سازد هر چند گورل بارنز تاکید دارد که فرض ارجاع پذیری ممکن است به طر ویژه با شکل های ظریف خانواده عملی نباشد. مینوچین همیشه به نوشته های شرایط اجتماعی و اقتصادی علاقه داشته است که از کارکرد اعضای خانواده پشتیبانی می کند. آگاهی وی از بی شمار فشارهای خارجی بر خانواده های شهری ضعیف منجر به مشکلاتی در کارکرد خانواده شده شده و زمینه قانونی دادگاه ها و تغییرات خط مشی اجتماعی کارکرد خانواده های ضعیف را خدشه دار می سازد. معالجین ساختاری همیشه از نسبیت فرهنگی در فعالیت های خود پشتیبانی نموده اند و این سوال را پرسیده اند آیا ساختار خانواده در این برخه گروه بندی اجتماعی و فرهنگی به طور کافی نیازهای اعضا خانواده را برطرف می کند؟ به هر حال انتقادات اخیر زمینه و مفهوم ساختار را زیر سوال برده است و مفاهیم هنجاری ممکن است در پراختن به مسائل تنوع فرهنگی مفید باشند.

شرح خانواده درمانی ساختاری

نوشته زیر برگرفته از جلسه درمان اولیه با خانواده در زینه مسائل نوشیدن کارولین می باشد. اعضا خانواده مادر، پدر و دختران بالغ آنها می باشد، کارولین 22 ساله، جین خواهر بزرگتر که دو سال بزرگتر است. کارولین دلتنگ خواهرش است و خود را با خواهرش مقایسه می کند کارولین درگیر رشته هنر در دانشگاه بوده است و هنوز نتوانسته است شغلی به دست آورد. جین شغل موفیت آمیزی در شرکت نرم افزاری به دست آورده است. کارولین مشکل نوشیدن خود را بدین خاطر می داند که کاری ندارد که به واسطه آن صبح از خواب برخیزد.

خانواده درمانی به مشکل نوشیدن کارولین می پردازد اعضا خانواده با هم درباره پیامدهای نوشیدن کارولین و نحوه پشتیبانی از وی در بهبود همفکری می کنند. والدین آشکارا می خواستند که بدانند آیا روابط آنها با

دخترشان باعث شده است که در مواجه با اضطرای و نامیدی به الکل روی آورد. تیم خانواده درمانی باعث گردید که کارولینا 2 ماه از الکل دوری کند.

تیم خانواده درمانی از رویکرد کلی استفاده می کند؛ به هر حال این نوشه که در جلسه سوم با خانواده رخ داد، برای تاکید بر جوانب ساختاری فعالیت و تفکر تیم به کار می رود. در مراحل اولیه کار، تیم بر نقش اعضا خانواده، روابط و انتظارات یکدیگر، در زنیمنه تغییرات چرخه زندگی و تکرار شونده، تاثیرات مشکلات نوشیدن الکل تاکید داشت. کارولین در اول جلسه سوم بیان داشت که از احساسات خانواده خود راجع به شغلشان، زندگی، یکدیگر و راجع به خود او بی اطلاع بوده است. مادر کارولین با مکث جواب داد که صحبت کردن با او درباره این مسائل بی فایده بوده است و ایمن ترین روش عدم بحث مسائل حساس با او می باشد. کارولین با جدیت به مادر خود گوش می داد و سپس از عدم برقراری ارتباط و درک شخصی یکدیگر اظهار پشیمانی می کرد. اجین به کارولین نگاه کرد، به نظر می رسد که نفس عمیقی بکشد و به طور واضح و مستقیم گفت که می خواهد با کارولین صحبت کند. در این برده معالج از دو خواهر پرسید که آیا آنها می خواهند این بحث را بدون صحبت راجع به والدین خود ادامه دهند که بین آنها نشسته است. جین با اشتیاق نزد کارولین نشست و با ژشت حمایت و صمیمیت بازوی یکدیگر را گرفتند. آنها راجع به اهمیت رابطه خواهی با یکدیگر صحبت کردند و خواستند رازهایی را در میان گذارند، از یکدیگر پشتیبانی کنند و میزانی از حس نزدیک از دست رفته در گذشته را بازگردانند. با پی بردن به نوشیدن الکل و تأثیر گذشتن بر روابط، به نظر می رسد که کارولین رابطه عمدۀ ای با الکل داشته است و حال می خواهد دوباره با خواهرش رابطه برقرار کند، کارولین متکی بر پشتیبانی معالج و تیم به عنوان برقراری ارتباط با اعضا خانواده خود بود.

در این جلسه، پدر یک سری قوانینی ایجاد نمود که او و همسرش درباره آن توافق کردند و به کارولین آنها را گفتند تا پرهیز خود را از الکل حفظ کند و به زندگی با آنها ادامه دهد. معالج از کارولین پرسید، نظرت درباره قوانین چیست؟ کارولین موافقت خود را با لیست قوانین بیان کرد و خواست که عزت نفس گذشته خود را به

دست آورد و سپس لیست را از پدرش گرفت و چند قانون اول را بلند برای معالج خواند. قانون اول این بود که شبیه بزرگسال با او رفتار گردد. معالج پرسید که این به چه معناست. کارولین به فکر فرو رفت. سرش را بالا گرفت و به همه نگاه کرد. این بدان معناست که رفتار من توام با مسئولیت پذیری است. این بحث کلی باعث گردید پدر کارولین از او تعریف کند. کارولین فکر کرد که تعریف پدرش مهم بود چرا که قبل از پدر را فرد خرد گیر به تیم معرفی کرده بود. این تعامل منجر گردید که تیم حس بزنند شاید پدر کارولین حس قطعی درباره اهمیت خود راجع به رشد کودک بالغ خود نداشته است. این مضمون در جلسات بعدی بررسی گردید که در آن پی بردیم پدر کارولین به عنوان تک فرزند بزرگ شده است و پدر بالبہت داشته و فقط در اواسط دهه سی با او رابطه بزرگسالی برقرار نموده است. پدر کارولین به ما گفت که او خانه را ترک کرده است تا مادر کارولین ازدواج کند. لذا ارتباط بین نسل‌ها و درک تغییرات فزاینده و تحولات روابط پل دیگری بین کارلین، مادر و پدرش ایجاد نمود.

این نوشه پیچیدگی درباره کارکرد خانواده نشان می‌دهد. تفکر تیم مکمل تاکید خانواده بر نقش‌ها، ارتباطات و روابط بود و اینکه رسیدن کارولین به دوره بلوغ چگونه انتظارات اعضا خانواده را از خود و دیگری به چالش کشیده است. در دوران مستی با الكل حرف‌های درآور شنیده ایت، در دوران هشیاری از ارتباط کناره گیری کرده است و تعادلی ایجاد کرده است که هیچ چیز نمی‌تواند آن را تغییر دهد. طبق نظر ما، تعهد کارولین به همکاری اولین گام در جهت گیری وی به روابط با افراد، بوده و مسیر کارکرد خانواده را هموار می‌سازد تا زمینه ای برای غلبه و پشتیبانی فراهم آورد که امکان بخشش، آشتی و امیدواری به آینده فراهم سازد.

کاربردها و کارایی

نظرسنجی اخیر از فعالیت متخصصین خانواده درمانی در بریتانیا پی برد که 21٪ از پاسخ دهنده‌گان خود را با خانواده درمانی ساختاری وفق دادند. جوناتان دیر (1996) انتقاد می‌کرد که شاهده افول فعالیت خانواده درمانی ساختاری در بریتانیا بوده و برداشت‌های نادرستی از آن شده است از جمله این عقیده که متخصصین

خانواده درمانی ساختاری عقاید طبقه متوسط اروپا محور را بر هر فرد دیگر تحمیل می کنند. به هر حال عده کمی از متخصصین خانواده درمانی بریتانیا و متخصصین نظام مند وفاداری عمدۀ به این حالت را تعیین نمودند و تعداد فزاینده‌ای از تحقیقات تجربی دال بر کارایی رویکردهای ساختاری و رفتاری در کار با خانواده‌ها می باشد. زمینه تحقیقات پیامد بین مکاتب اولیه خانواده درمانی تفاوتی قائل نمی‌گردد به طوری که انتقادات شامل درمان‌های ساختاری، راهبردی و میلان محور خانواده‌ها و زوج‌ها می‌باشد. طبق نظر برگین و گارفیلد (1994)، رویکردهای زناشویی و خانواده در معرض بررسی‌های تحقیقاتی عمدۀ بوده‌اند که شکل‌های کمی از روان‌درمانی مطالعه شده‌اند.

طبق گزارش مطالعات کاربرد طراحی‌های مقایسه‌گروه کنترل شده و کنترل نشده، طراحی‌های تک حالتی و چند مطالعه به مقایسه کارایی نسبی رویکردهای خانواده درمانی مختلف پرداخته‌اند. یافته‌های مرور تحقیقات و مطالعات فراتحلیل آن است که کارکرد خانواده درمانی در مقایسه با گروه‌های کنترل درمان نشده می‌باشد. فراتحلیل نشان می‌دهد که تاثیرات متعادل، آماری و بالینی مهم وجود دارد. لیست افراد زیر با مشکلت مطرح شده از خانواده و زوج درمانی بهره می‌برند: پریشانی زناشویی/زوج و تعارض، زنان پریشان حال بیمار سرپایی در ازواج‌های ناراضی، مشکلات نوشیدن غیرمجاز در بین بزرگسالان و سو مصرف مواد، سو مصرف مواد در نوجوانان، شیزوفرنی بزرگسالان، اختلال رفتار نوجوانان، اختلال رفتار کودکان، پرخشاگری و عدم مطاوعت در کودکان دچار اختلال کم توجی بیش فعالی، بیماری جسمی مزمن در کودکان، چاقی و عوامل ریسک قلب و عروق در کودکان. خانواده و زوج درمانی به نظر می‌رسد که زیان بار نباشد هیچ مطالعه آر.تی.سی پیامدهای ضعیف‌تر بیماران درمان شده به ازای اعضا خانواده کنترل درمان نشده، نشان نداده‌اند.

به نظر من، مدل ساختاری جالب است چون متناسب با والدین بوده و بر کارکرد تیمی و حل مسائل تاکید دارد. آن مدل قراردادی و محدوده زمانی است و بر اهمیت بازخورد واضح و پاسخ به مشکلات تاکید دارد، آن مدل افزایش آگاهی خانواده‌ها و سازمان‌ها از روش‌های نهان مداخله گری استفاده نمی‌کند. آن معیارهای

تعیین شده ریمرز و تریچز به ازای «رویکردهای متناسب با کاربرد» را دارد. طبق نظر مینوچین، آن بر تعامل خانواده و فرایندهای ارتباطی چندکانالی تاکید نموده و ارزش فرایندهای خانواده را برای معالجین در این روزهای گفتاردرمانی پابرجا نگه می دارد. کاربردهای آن گسترده تراز تدوین اولیه آن در حیطه سلامت روان کودک و خانواده است که شامل خدمات و مسائل فهرست بندی شهد در بالا و طبق تجربه من خدمات رسانی به افراد دچار نارسایی یادگیری می باشد. اثر خانواده درمانی در دهه 90 به ویراستاری جان کارپنتر و اندی تریچر کاربردهای دیگر این رویکرد برای خواننده مورد علاقه شناسایی می کند.

سیگرد ریمرز در ویرایش مجله خانواده درمانی 2000 بر این نظر است که متخصصین نباید هرگز چالش های پست مدرن پیش روی متخصصین خانواده درمانی را نادیده بگیرند. به نظر وی، همکاری با اعضا خانواده تاثیر ارزنده ای از جانب پیشرفت های اخیر دارد که به کیفیت ایده های ما درباره خانواده و اعضا خانواده برمی گردد (ریمرز، 2000).

من در حالی که سیگرد ریمرز موافقم، به تفکرات وی عقیده پایداری راجع به کارایی مفهوم بدینی اضافه می کنیم که برگرفته از تمرینات من به عنوان دانشمند علوم اجتماعی در حیطه سنت تجربه گرائی بریتانیایی است. به نظرم چنین می رسد که از جمله صلاحیت های بالینی که در خود جستجو می کنیم، و در بین افرادی که به عنوان متخصص خانواده درمانی نزد آنها آموزش می بینیم، همان توانایی های کنجکاوی درباره کارهایی که انجام می دهیم، پرسیدن سوالات، اصلاح سوالات در حیطه مشاهده و تجربه، ارزیابی و ارزیابی مجدد درک خود، بررسی دائم تمامی شرکت کنندگان می باشد، همانطور که پیش می رویم. به نظر من این لیست، همچنین به توصیف متخصص خانواده درمانی ساختاری می پردازد.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

✓ لیست مقالات ترجمه شده

✓ لیست مقالات ترجمه شده رایگان

✓ لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI

سایت ترجمه فا؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی